

SVOBODNA SLOVENIJA

Año (Leto) XIV. (9)
No. (Štev.) 45

“ESLOVENIA LIBRE”

Buenos Aires,
16. NOVIEMBRA (Noviembre) 1956

ANGLIJA IN SUEZ

London, 5. novembra 1956

Anglo-francoska akcija proti Egiptu je prišla kot strela z jasnega. Pretveza da so sklenili poseči vmes, da bi „očili oboja bojevnika, Egipt in Izrael“ je preveč očito za lase privlečena, da bi se bilo vredno z njo ukvarjati. Izraelova aventura, čeprav izredno dobrodošla, nima s stvarjo nobene neposredne zveze. Gre le za to, da se Egiptu iztrga sueški prekop in se vrže polkovnika Nasserja, ki je s svojimi dejanji pričel ogrožati življenjske interese Britanije in Francije. Poteza je klasičen primer „politike sile“ in bi se ji tisti, ki vsaj malo poznajo mednarodne odnose in njihovo zgodovino, pravzaprav ne smeli niti najmanj čuditi. Poteze te vrste so običajno presojajo in ocenjujejo samo po enem merilu: po njihovi uspešnosti.

Toda anglo-francosko ukrepanje je dvignilo val svetovnega ogorčenja. Generalna skupščina Združenih narodov je z doslej največjo večino 64 glasov proti petim in ob šestih vzdržanih glasovih ožigosala Britanijo in Francijo ter Izrael in je zahtevala takojšnje ustavitve sovražnosti. Najbolj zanimivo je bilo pri tem dejstvo, da sta se za hip znašla v nenavadnem tovarištvu Amerika in Rusija. Vendar nihče ne misli, da bi ti dve državi svoje novo zavezništvo mogli kdajkoli prenesti na polje skupnega fizičnega ukrepanja, in še manj more kdo misliti, da bo katera koli odgovorna zahodna vlada dovolila, da Rusija s svojimi vojaškimi enotami sodeluje pri kaki akciji na Bližnjem vzhodu. Jasno je, da je kritika Združenih narodov proti Britaniji in Franciji zgolj platoničnega značaja. Vendar je veliko število držav, ki so se strnile v obsodbi „agresije“ le nekaj nenavadnega, če upoštevamo, da sta na zatožni klopi dva najzvestejša člana OZN — Britanija in Francija. Nenavadno je tudi, da so se proti Britaniji izrazili, oziroma so stali ob strani, tudi vsi Dominijoni, razen Avstralije in Nove Zelandije.

Vprav te okoliščine pa pomenijo tudi glavno oporo trditvam laburistične opozicije, ki sedaj divje napada vlado. Edenove pristaje kratkomočno označujejo za „morilce“, „strahopetneže“, „gansterje“ itd. Še nobena povojna britanska vlada ni bila izpostavljena tako močni kritiki na domačem polju kot ravno Edenova v sedanjem trenutku. V poslanski zbornici se vrste burni prizori, vpitje in psovanja sta na dnevnem redu in če ne bi bilo energičnega predsednika skupščine, Morrisona, ki ob najmanjši nevarnosti prekine zasedanje, bi verjetno že prišlo do telesnega obračunavanja. Zunaj parlamenta je ponovno prišlo do demonstracij levičarsko usmerjenih študentov in drugih ljudi. V nedeljo se je zbrala 20 tisoč glav množica, ki je vpriporila kar resne izgrede sredi Londona, na Trafalgarskem trgu. — Velika večina tukajšnjega tiska obsoja Edenovo politiko. Vrste se zborovanja in deputacije si podajajo kljuge raznih državnih uradov. Univerzitetni profesorji, anglikanska duhovščina (na čelu z nadškofom dr. Fisherjem), strokovne organizacije, vse protestira in terja odstop Sir-a Anthonyja Edena, ki da je s svojim dejanjem osramotil Anglijo. Časopis News Chronicle je izvedel anketo o razpoloženju javnega mnenja v Britaniji. 55% vprašanih je obsodilo Edenovo politiko, 23% jih je bilo zanj, ostali pa niso mogli odgovoriti.

Vendar bi ne smeli pretiravati pomena tega javnega ogorčenja. Precelj je takih, ki na zunaj govore proti „agresiji“, „izdajstvu OZN-a“, „torpediranju komonvelske enotnosti“ itd., v sru pa mislijo: da bi akcija le srečno uspela! Še več je takih, ki to čutijo na dnu svoje duše, pa si niti sami sebi nočejo priznati. Zanimivo je pri tem tudi to, da se sicer izredno mnogo govori proti vladni akciji in Edenu, a da se zelo malo stori. Laburistična stranka je, na primer, navzlic vsemu zgražanju, ki ga kaže, odklonila predloge za stavljanje in drugo ukrepanje proti vladi na industrijskem polju. Sindikati, ki so sestavni del laburistične stranke v širšem smislu, bi lahko nemudoma vrgli vlado, če bi hoteli. Toda očitno tega ne žele

Manifestacije za Madžarsko

Barbarski napad sovjetske vojske na Madžarsko ter nasilja, ki jih ta vojska izvaja nad nedolžnim madžarskim ljudstvom, je po vsej Argentini sprožil silen val ogorčenja. Po vseh mestih se dan za dnem vrše manifestacije za Madžarsko. Pa tudi za vse ostale narode, ki trpe pod komunističnimi diktaturami. Po cerkvah so žalne maše za padle madžarske borce za svobodo, škofje vseh argentinskih škofij so izdali na svoje vernike pastirska pisma, v katerih prosijo Boga, naj vzame v zaščito madžarsko ljudstvo. Istočasno so povsod po Argentini velika protestna zborovanja proti Sovjetski zvezi.

Svoje simpatije do madžarskega naroda in do vseh narodov, ki trpe v komunistični sužnosti je na učinkovit način najprej pokazala argentinska vlada. Na drugem mestu poročamo o navodilih, ki jih je dala svojemu stalnemu zastopniku pri Organizaciji Združenih Narodov. Za trpeče madžarsko ljudstvo je poslala veliko pošiljk živil, obleke in zdravil. Takoj je tudi sklenila, da bo sprejela 3.000 madžarskih sirot, od skupnega števila 30.000, kolikor so jih rešili na Dunaj. Kako velike so simpatije argentinskega ljudstva za trpeči narod na Madžarskem, priča dejstvo, da se je madžarskemu Narodnemu odboru že v dveh dneh prijavilo nad 3.000 družin, ki so pripravljene sprejeti madžarske sirote. Med temi družinami so tudi slovenske.

Najhujše demonstracije proti Sovjetski zvezi in komunizmu sploh so bile v Buenos Airesu. Ogorčenje ljudstva, zlasti mladine, je izbruhnilo z vso srditostjo na dan prejšnji teden v sredo, ko je bila na sovjetskem veleposlaništvu velika pojedina v splošno 39-letnice komunistične revolucije v Rusiji. Policija je že zaradi prejšnjih demonstracij proti Sovjetom podvzela obsežne varnostne ukrepe. Vsi dohodi ki sovjetskemu veleposlaništvu so bili za občinstvo zaprti in močno zastraženi. Kljub temu so se pred policijskimi kordoni zbrale velike množice ljudstva, ki so spremljale avtomobile s protestnimi vzkliki. Nanje so metali tudi kamenje. Pozneje so demonstranti prišli tudi z bakljami. Na več mestih so zažgali tudi kresove, ogorke so pa metali na avtomobile, ki so odhajali proti sovjetskemu veleposlaništvu. Na pomoč je morala priti policija na konjih ter tudi motorizirani policijski oddelki. Nazadnje še gasilci. Padlo je tudi več strelav.

Demonstracije proti Sovjetom in komunističnim diktatorjem v posameznih državah so se v Buenos Airesu ponovile tudi naslednji dan, t. j. v četrtek. Zavzele so velike obsege ter je policija tako vroče, kot bi človek morda sklepal iz njihovih izjav. Če izvzamemo pomisleke, ki se porajajo na temelju „mednarodne morale“ in pretehtamo nekoliko tiste otipljive činitelje politične in gospodarske prirode, ki stoje v ozadju Edenovega ravnanja, potem v resnici najdemo precej razlogov, ki iz vidika britanskih koristi, govore odločno za korake proti diktatorju Nasserju.

Področje Bližnjega vzhoda je za Britanijo življenjskega pomena. Kakih 80% vseh potreb po nafti Britanija krije iz tega področja. Ako se ustavi dotok nafte iz arabskih dežel, bi že zaradi tega dejstva megal izgubilo delo kakih 5 milijonov ljudi v Britaniji. Ogromna gospodarska škoda bi nastala tudi zaradi kake preusmeritve britanskega trgovskega prometa okoli rta Dobre nade. Skratka, če bi nekdo organiziral arabski svet in ga povedel proti Britaniji, bi tej deželi zadal poguben udarec. In prav to je politični cilj polkovnika Nasserja. Vsi Arabci, če ne celo vsi muslimani, naj se združijo pod njegovim vodstvom v mogočno azijsko-afriško državo, ki bi ji bil, kot je Nasser izjavil, eden prvih smotrov, da uniči „britansko kačo“. Nasser je v svoji panarabski propagandi žel že precejšnje uspehe in glavni razlog, zakaj je žel te uspehe, je ravno v tem, da so prebivalci Bližnjega vzhoda pričeli, misliti, da

imela mnogo posla okoli poslaništev komunističnih držav.

V petek je Buenos Aires priredil proti Sovjetski zvezi in ostalim komunističnim državam svojevrstno zelo učinkovito demonstracijo. Po ulicah v središču mesta se je molče pomikala dolga vrsta ljudstva. V sprevodu so nosili zastave držav vseh narodov, ki trpe pod komunističnimi diktaturami in razne napise proti komunizmu in za svobodo od komunizma zatiranih narodov.

Za ponedeljek zvečer je pa bilo napovedano veliko protestno zborovanje na Trgu San Martín. To zborovanje so pripravili Argentinci. V ta namen so sestavili poseben pripravljalni odbor, v katerem so bili predstavniki vseh demokratskih strank. Temu zborovanju so se pridružile tudi emigrantske narodnostne skupine. Močno so bili zastopani tudi Slovenci z veliko slovensko zastavo ter z dvema napisoma proti komunističnemu nasilju v Jugoslaviji. Eden je nosil napis, da je slovenska emigrantska vseučiliška skupina odločno proti komunizmu.

Na zborovanju so govorili predstavniki vseh argentinskih demokratskih političnih strank. Največje priznanje je žel predstavnik katoličanov dr. Bullrich, ki je v svojem govoru ostro napadel Tita in ga postavil v isto vrsto z ostalimi komunističnimi nasilniki in diktatorji. Tako on, kakor ostali govorniki, so odločno zahtevali, da morajo vsi narodi, ki trpe pod katerim koli komuniz-

Madžarska in svoboda

Iz demonstracij, ki so jih po nalogu komunistične vlade uprizarili budimpeštanski študentje, da bi tako „na demokratiški način“ izvedli prelevitev iz stalinistične v titoistično vlado na Madžarskem, so se izblinile v prave protikomunistične demonstracije, ki so se razširile po vsej deželi in zajele vse prebivalstvo. Duh svobode je privrel iz zatiranega naroda. Svoboda je bila tik pred durmi, samo vrata ji je bilo treba odpreti. Izgledalo je, da so bo zgodilo neverjetno: sovjetska diktatura bo kapitulirala pred navalom svobode.

Sila močnejšega

Toda svoboda ni prišla. Sovjeti so pod poveljstvom Žukova izvedli nagrajenje tankov in težkega orožja na Madžarskem, sklenili obroč okoli Budimpešte in se zavzeli proti borcem za svobodo. Strašno je bilo razdejavanje, ki ga je maščevalni komunizem prizadejal Budimpešti in vsej Madžarski. Sovjetska vojska je zadivjala po budimpeštanskih ulicah, požigala in podirala. Postojanke protikomunistov so padale druga za

drugo. S tanki so sovjeti rušili cele bloke hiš, metali otroke, ki so jih zatekli na cestah, pod tankovske gosenice, lovili protikomuniste in jih streljali ali obesili po drevoredih in metali v Donavo. Radijske postaje protikomunistov so neprestano oddajale obupne klice na pomoč na zahod in polagoma utihnile ena za drugo po vrsti, kakor so jih zavzemali ali uničevali sovjeti. Poziv kardinala Mindszentyja Osvobojeni kardinal Mindszenty je se v tem divjanju zatekel v varstvo ameriškega veleposlaništva v Budimpešti. Od tam je na prošnjo protikomunistične posadke, ki se je borila proti sovjetom v poštnem posloplju v Budimpešti, po telefonu dal blagoslov tem borcem, predno so bili pobiti. Tik pred odhodom na ameriško poslaništvo je kardinal Mindszenty poudaril tujim časnikarjem, da „more Madžarska pričakovati še hujše preganjanje, če ji ZN ne bodo prihitele na pomoč. Potrebujemo hitrih in učinkovitih ukrepov. Kdor se potaplja ne potrebuje besed. Nujno je potrebno, da tajnik ZN Hammarskjöld pride danes v Budimpešto, ne jutri. Vse preveč je glasovanje, vse preveč govorjenja. Sedaj potrebujemo dejanj.“ Kardinal je tudi izjavil, da je „pretrpel mučenja na duši in telesu v zaporih tajne policije. Pravi čudež božji je, da sem še takšen, kakršen sem.“

30.000 otrok-sirot

Nenačakani boj na življenje in smrt je trajal dober teden, nakar je znova navladala sila močnejšega, v zasmeh vsem svobodnim narodom, ki so v ZN izglasovali sklep za sklepom o umiku sovjetskih čet iz Madžarske, o svobodnih Manifestacije in demonstracije so volitvah, o pripustitvi opazovalcev ZN v Madžarsko itd. Svoboda, ki je dvignila glavo, je bila znova krvavo poteptana. Trinajst sovjetskih divizij s 4.600 tanki je spustilo okoli Madžarske neprodimo železno zavezo. Predno je zavesa dokončno padla, je na deset tisoče protikomunističnih beguncev poiskalo zavetje v Avstriji. Med njimi je nad 30.000 otrok-sirot.

Sovjetska vojska je nato pričela z masovnimi deportacijami ujetih upornikov v Sibirijo. Mednarodni Rdeči križ Madžarsko je znova zagnil mrak suženjstva. Začela je groziti lakota in epidemije. Pozivi Mednarodnega Rdečega križa so dolgo časa naleteli na gluha ušesa komunističnih oblastnikov, ki so

BORIS GRČAR

DESIGNARON LA JUNTA PARA LA DEFENSA DE LA DEMOCRACIA

El doctor Luis María Bullrich, miembro de la Junta Consultiva Nacional, como representante de los Católicos Independientes, ha sido designado presidente de la Junta de Defensa de la Democracia.

Así lo establece un decreto del Poder Ejecutivo, dado a conocer, agregando que serán vocales de la Junta los señores Reynaldo A. Pastor, Rodolfo Sanchez Zinny, Andrés Bacigaluppo Rosende y Juan Carlos Cruz.

Los citados funcionarios que desempeñarán las tareas con carácter „ad honorem“ fueron puestos en posesión de sus cargos el sábado, 10 de noviembre a las 11 en el salón azul de la Presidencia de la Nación por el ministro del Interior, doctor Laureano Landaburu.

Asistieron a la ceremonia el presidente y vicepresidente provisionales de la República, los ministros del Poder Ejecutivo, los miembros de la Corte de Justicia y de la Junta Consultiva Nacional, jefes de las fuerzas armadas y caracterizadas figuras de todos los círculos del país.

IMENOVANJE ČLANOV ODBORA ZA ZAŠČITO DEMOKRACIJE

Za predsednika Odbora za zaščito demokracije je bil imenovan dr. Luis Marija Bullrich kot predstavnik neodvisnih katoličanov. To je razvidno iz dekreta zvezne vlade, po katerem so za člane navedenega odbora imenovani naslednji gospodje: Reynaldo A. Pastor, Rodolfo Sanchez Zinny, Andrés Bacigaluppo Rosende in Juan Carlos Cruz.

Vsi navedeni bodo opravljali svoje delo v tem odboru brezplačno in ga bodo smatrali za častno zadevo. Svoje položaje v Odboru za zaščito demokracije so pa prevzeli v soboto 10. t. m. ob 11 dopoldne v modrem salonu v predsedstvu vlade. Poleg notranjega ministra dr. Laureana Landaburu-ja, ki je vsem imenovanim javnim funkcionarjem izročil dekrete o imenovanju za člane Odbora za zaščito demokracije, sta bila navzoča tudi predsednik in podpredsednik general Aramburu in kontraadmiral Rojas, člani Vrhovnega sodišča, Nacionalnega svetovnega odbora, predstavniki oboroženih sil in drugi visoki državni funkcionarji.

Kljub stavki grafičnih delavcev je uspelo dotiskati to številko. Naročniki naj oprostite zamudo, ki je nastala zaradi izrednih razmer. Če bo stavka trajala dalje, še ne vemo ali bo prihodnji teden „Svobodna Slovenija“ izšla ali ne. LASTNIŠTVO „SVOB SLOVENIJE“

Iz Romunije so prišla poročila, da so se začeli v Transilvaniji, na romunskem ozemlju ob madžarski meji, veliki nemiri proti sovjetskim okupacijskim silam. Sovjeti so poslali na ogroženo področje močne vojaške oddelke, da bi preprečili razširitev upora po Romuniji.

Šest azijskih držav z Indijo na čelu je na skupni konferenci v Bagdadu izglasovalo spomnico, v kateri obsojajo anglofrancoski napad na Egipt in sovjetsko krvavo intervencijo na Madžarskem.

se končno ustrašili lastnega razdejavanja in odprli mejo ob Avstriji za konvoje z zdravili hrano in obleko. Novi komunistični predsednik Janoš Kadar je še prej zahteval, da morajo konvoji Mednarodnega Rdečega križa skozi komunistično Jugoslavijo v Madžarsko, pa je Mednarodni Rdeči križ to zahtevo odklonil. Ta zahteva je bil nov dokaz, da se je tudi Tito s svojo kliko posredno udeleževal krvavih dogodkov na Madžarskem.

Rezultat

Rezultat upora je bil za Madžare po treh tednih borbe porazen. Poročevalci navajajo razne številke mrtvih in ranjenih, najpogosteje pa: 70.000 mrtvih fantov, mož, žena in otrok in 100.000 ranjenih. Najhujša je ponovna izguba svobode, ki je sijala na obzorju madžarskemu narodu.

ŠKOF DR. ROŽMAN ZNOVA MED NAMI

V Kanadski Ameriški domovini večkrat beremo o obisku ljubljanskega škofa dr. Rožmana Slovencev v Torontu. Vsako leto pride tja. Če je potrebno, tudi večkrat. Pri njih ima duhovne vaje, vodi pa tudi vsakoletno romanje.

Lahko je kanadskim Slovencev. Bližje Severne Amerike so in iz Clevelanda v Torontu ni tako daleč. Zato imajo lahko škofa dr. Rožmana večkrat pri sebi.

K Slovencev v Argentino iz Severne Amerike pa ni tako lahko priti. Obe državi loči ogromna razdalja. Za potovanje v tako razdaljo je treba imeti že več časa na razpolago. Zato so obiski našega škofa argentinskim Slovencev bolj redki. So pa zato bolj prisrčni.

Prezvišeni je bil doslej na obisku pri Slovencih v Argentini dvakrat. Prvikrat leta 1949 in drugič tri leta kasneje, leta 1952. Sedaj je prišel tretjič. Vsak njegov prihod k nam je bil vezan na kak važen dogodek.

Prvi obisk leta 1949 mu je narekovala velika očetovska skrb za nas. Prišel je k nam, da sam vidi, kje in kako smo se naselili, kako smo si uredili domove in kako se znašli v novem okolju. Po vseh večjih slovenskih naseljih je tedaj bil. Povsod so ga prisrčno sprejeli kot svojega najdražjega in najljubšega gosta. V Buenos Airesu je tedaj slovenskim otrokom podaril prvo sv. obhajilo in zakrament sv. birne.

Drugo škofovo bivanje med nami leta 1952 je bilo tudi vezano na lep in pomemben dogodek. V baziliki Marije Pomočnice kristjanov v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia je 12 slovenskim bogoslovcem podelil mašniško posvečenje.

Sedaj pa je tretjič prišel med nas. Na argentinska tla na letališču Ezeiza je stopil v petek, 9. novembra 1956, ob devetih zvečer. Prihod severnoameriškega potniškega letala je bil napovedan za peto uro popoldne. Zaradi štiriturne zamude je pristalo letalo šele v večernih urah.

Na letališču po želji samega prevzvišenega ni bilo nobenega slavnostnega sprejema. Zato so ga sprejeli in pozdravili samo direktor slovenskih dušnih pastirjev g. Anton Orehar, rektor slovenskega bogoslovja v Adroguaju g. dr. Franc Gnidovec, dekan slovenske teološke fakultete g. dr. Ignacij Lenček ter predsednik Društva Slovencev ing. Albin Mozetič.

Škof dr. Rožman se je z vsemi vidno dobro razpoložen pozdravil in rokoval. Po opravljenih formalnostih na carini se je odpeljal z avtomobilom v slovensko bogoslovje v Adrogué.

Sedanje škofovo bivanje med nami bo tudi združeno s pomembnimi dogodki. Tako bo 25. novembra blagoslovil novo slovensko kapelo in „Slovensko hišo“ na Ramón Falcónu 4158, dva slovensko bogoslovca bo posvetil v mašnika, otrokom bo tudi tokrat podelil prvo sv. obhajilo in tudi zakrament sv. birne.

Novica, da je ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman znova prišel na obisk, in tokrat malo daljši obisk, k Slovencev v Argentini, se je po vseh slovenskih naseljih razširila z veliko naglico. Med rojaki je vzbudila veliko veselje in zadovoljstvo, da imajo zopet med sabo svojega spoštovanega in ljubljene nadpastirja in očeta. Vsi mu iz globine srca žele, da bi se med nami počutil kar najbolje.

FRANK LAUSCHE — SENATOR

Pri zadnjih volitvah je bil Frank Lausche izvoljen kot neodvisen demokrat za zveznega senatorja in bo tako z januarjem stopil na novo politično pot, ki ga bo iz države Ohio vodila na vse-ameriški tribunu senata v Washingtonu. Izvolitev Lauscheja je po eni strani potrdila zaupanje njegovih pristavev v Ohio, ki ga gojijo napram njemu, na drugi strani pa je povzročila malce glavobola vodstva demokratske stranke, kajti Lausche je še pred volitvami izjavil, da utegne včasih glasovati tudi z republikanci proti demokratom. V tem primeru bi bilo razmerje glasov v senatu 48:48 in bi predsednik senata Nixon s svojim glasom nato odločil sleherno glasovanje v prid republikancev. Demokratska večina v senatu znaša namreč samo en glas.

O svojevrstnem položaju in vlogi, ki jo bo Lausche lahko igral kot samostojen demokrat, so pisali vsi svetovni listi. Nihče ni omenjal, da je sin Slovencev, kar upamo, da Lausche tudi kot senator ne bo pozabil.

MLADINSKI TABOR NA SLOVENSKI PRISTAVI

Slovenska mladina, organizirana v Slovenski dekliški organizaciji in Slovenski fantovski zvezi, je imela v nedeljo, 11. novembra, svoj dan. Slovenskim rojakom je zopet pokazala rezultat svojega tihega in skritega dela.

Za to prireditve smo skoro vsako leto v strahu. Vrši se na prostem in v tem letnem času je vreme v Argentini še zelo nagajivo. Dosedaj je skoro še vsako leto nagajal dež in so prireditve zaradi tega morali prelagati na poznejše nedelje. Tudi letos je vse kazalo, da se bo zgodilo isto. Pa se je k sreči vreme le obrnilo na bolje. Bilo je sicer oblačno, a precej vroče.

Vabilu obeh organizacij se je odzvalo res veliko število rojakov. Dekleta ob vstopu na Pristavo so prodala nad 800 vstopnic, se pravi: toliko je bilo odraslih ljudi. Kje je bilo na Pristavi to nedeljo toliko, da je bilo veselje in številni člani, ki so nastopali, ali pomagali pri postrežbi gostov! Vsi ti vstopnici niso imeli, ker so s svojim delom doprinesli še večji delež k lepemu uspehu prireditve.

Rojaki so pričeli prihajati na slovensko Pristavo v Moronu kmalu po kosilu. Zasedali so prostore ob mizah. Ves čas so po zvočnikih oddajali lepe slovenske pesmi in prijetno glasbo. Ob četrtna šesto uro je po pristavi završalo. „Škof je prišel,“ je šlo od ust do ust. In res, ob tem času se je pred Pristavo ustavil avto. Iz njega je izstopil škof dr. Gregorij Rožman v spremstvu rektorja slovenskega bogoslovja v Adroguaju dr. Franceta Gnidovca in dekana teološke fakultete g. dr. Lenčka.

V imenu slovenske mladine sta ga ob vstopu na Pristavo sprejela in pozdravila v narodnih nošah g. Alfonz Lenarčič in gdč. Vera Kokalj, ki je prevzvišenemu izročila lep slovenski šopek. Vsa slovenska narodna družina je škofa nato sprejela v svoji sredini z navdušenim odobravanjem in vzkliki „Pozdravljeni med nami“ in „Živel naš škof“. Mamice so dvigale svoje malčke in jim kazale sivolasega nadpastirja. Vsi so ugotovili, da se ni nič dosti spremenilo od zadnjega obiska. Samo malo bolj suh je postal. Drugače pa živahen, prijazen in ljubezniv kakor vedno. Škofa je navdušenje rojakov spremljalo ves čas, dokler ni zavzel prostora za pogrnjeno mizo.

Takoj nato se je pa začel mladinski tabor.

Prezvišenega so pozdravili vsi nastopajoči s strunnim in korajžnim mimohodom. Bili so fantje, dekleta in naraščajnice.

Naslednjo točko so imela dekleta. S svojimi prostimi vajami, ki jih je spremljal na harmoniki g. Avgust Čop, so dokazale, da so se na prireditve dobro pripravile. Z njimi so navdušile vse. Za to gre zasluga ge. Emi Blejčević, ki je dolgo vrsto sobot žrtvovala slovenskim dekletom ter dekliškemu naraščaju, zanje sestavila proste vaje in rajalne nastope ter jih tudi vsega tega naučila. V zahvalo za ves njen trud so ji dekleta izročile lep šopek. Drugo točko je imel dekliški naraščaj. Deklice so prav tako ob spremljavi harmonike nastopile z vajami s slovenskimi zastavicami. Vsi so bili njihovega nastopa veseli in so deklice nagradili s toplim priznanjem. Da so slovenski fantje res fantje, so pokazali tudi s svojim nastopom z vajami, ki jih je sestavil g. Ivan Rode, fantje so jih pa izvajali na melodijo domobranske pesmi „Legionarji, domobranci“. Kakor sta nežni melodiji pesmi „Eno rožico ljubim“ in „Rožič ne bom trgala“, tako je bil tudi poln nežnosti rajalni nastop slovenskih deklet, ki so ga izvajale ob petju imenovane pesmi.

Škof Rožman govori slovenski mladini Vse nastope slovenske mladine je škof dr. Rožman spremljal z vidnim zadovoljstvom. To je poudaril tudi v svojem nagovoru, ki ga je imel nato na zbrano slovensko mladino in njihove starše.

„Tukaj le sem.“ S temi besedami je prevzvišeni začel svoj govor. Takoj so ga prekinili rojaki z živahnim ploskanjem in vzklikanjem. Na ta način so izrazili svoje veselje in radost, da imajo škofa dr. Gregorija Rožmana zopet v svoji sredini.

Prezvišeni je nato povedal, da je tokrat imel od Severne Amerike pa vse do Argentine tako lepo pot, kakor še nikdar doslej. Zatem je izrazil veselje, da vidi zbrane toliko slovenske mladine, kar je porok, da Slovencev le še ne bo tako hitro konec. Mladini je polagal na

srce tri čednosti: poštenost, vernost, delavnost. Ob pogledu na tako lepo število Slovencev in na rezultate dela mladinskih organizacij, je prepričan, da to delo blagoslavlja Bog. Omenjal je važnost in pomen organizacij, ki naj nadaljujejo delo staršev pri vzgajanju in izoblikovanju slovenske mladine.

V nadaljnjih izvajanjih je slovensko mladino prosil, naj zlasti ohrani tradicije, ki jih je prejela od svojih staršev, t. j. tradicije pravega krščanstva. To krščanstvo naj se ohrani povsod, kjer so raztepeni drobci slovenskega naroda. Krščanstvu in kulturi človeštva bomo tako doprinesli lep svoj delež. Mladino je nadalje opozarjal na potrebo stalnega izobraževanja in napredovanja, da bo lahko sledila razvoju časa v svetu, pa tudi doma, kajti starih razmer tudi doma več ni in jih tudi več ne bo.

Zaključna izvajanja je prevzvišeni posvetil sedanjim razmeram v svetu. Omenjal je preganjanje katoliške Cerkve glašal, da tako preganjanje vedno pri v raznih komunističnih državah in na

PIJ XII. POZIVA K OSVOBODITVI MADŽARSKE

Pij XII. je takoj po svoji vrnitvi iz Castel Gandolfo govoril preteklo soboto po radiu, ki je njegov govor prenašal na obe strani železne zaves. V svojem govoru je Pij XII. poudaril naslednje:

„Svobodni narodi naj strnejo čim prej mogoče svoje vrste in naj se združijo v trdnem dogovoru vlade in ljudstva vseh tistih dežel, ki hočejo v bodočnosti hoditi po poti časti in dostojanstva otrok božjih. Kristjani so moralno dolžni uporabiti vsa dovoljena sredstva, da dosežejo vzpostavitev dostojanstva človeka in njega svobode. Poslušajte božji glas, glas Boga, stvarnika in očeta vseh nas, in odložite, pa četudi za ceno velikih žrtev, vse osebne koristi na ljubo prvenstveni in osnovni stvari milijonov človeških bitij, danes zasuženjenih. Dovolj je že nezakonitih preganjanj in surovosti, ki življenje na zemlji spreminjajo v grozo zaskrbljenosti in terorja. Dovolj je že prešlo nedolžne krvi. Nenadno sta spet zavladala pokolj in žalost. Zaupanje, ki je že pričelo družiti narode med seboj, je, kot se zdi, spet splahnelo.“

Anglosaksonci v Egiptu

Nadmoč anglofrancoskega letalstva je nad Egiptom opravila svoje. Egipčanska letalska sila se je zatekla v varstvo letališč v Saudijevi Arabiji, Anglija in Francija sta izkrcali svoje vojaške oddelke v Port Saidu in zasedli dobro četrtino sueškega prekopa. Izrael je zasedel Sinajski polotok in obstal na 20 km vzhodno od kanala. Z zasedenega egipčanskega ozemlja je izraelska vojska odvela v Palestino za 50 milijonov funtov zaplenjenega vojnega materiala. V ZN so izglasovali ustanovitev Mednarodne policije, ki že prihaja v Port Said, da bo prevzela zasedbo tega mesta in okolice. Nasser in Hammarskjöld sta podpisala sporazum o izkrcanju Mednarodne policije, sestavljene iz vojaških oddelkov šest držav, ki bo ostala na sueškem področju, dokler bo to dovolil Nasser. Prvi oddelki mednarodne policije so se že izkrcali v Port Saidu. Prevažajo jih na ameriških letalih iz Neaplja v Italijo.

ZSSR in arabski petroleji

Eden je navidezno uspešno zaključil „kazensko akcijo“ proti največjemu sovražniku britanskih interesov na Srednjem Vzhodu, če ne bi bilo v ozadju sovjetov, ki v velikih množinah kopičijo svoje letalstvo in drugo orožje v Jordaniji, Iraku, Saudijevi Arabiji in Siriji. V Moskvi in Pekingu so odprli urade za nabiranje „prostovoljcev“, ki se bodo šli borit za Egipt proti Angliji in Franciji. ZSSR je znova poslala v Egipt letala in svoje strokovnjake. Komunistična Jugoslavija je ponudila svoje čete kot sestavni del mednarodne policije za v Egipt. Komunistična roka je segla na Srednji vzhod in zasenčila sueški prekop in petrolejske vrelce, iz katerih so evropski zavezniki v vsaki vojni črpali gorivo za svoje tanke in letala. Petroleja iz Srednjega vzhoda Anglija in Francija ne dobivata več, ker so arabske države prepovedale polniti ladje teh dveh držav s svojim tekočim zlatom. Tudi v Haifi v Izraelu se je pred dnevi iztekla zadnja kaplja petroleja iz petrolejskega voda iz Sirije, ker je si-

naša katoliški Cerkev novo slavo in veličino. Ko se v svetu vse maje, ruši in podira, se ponosno dviga katoliška Cerkev. Pred njo in njenim papežem se klanja ves svet, razen komunistov. Vrhovni poglavar katoliške Cerkve še nikdar v zgodovini ni imel takega ugleda, kakor ga ima ravno sedaj v teh razrvanih časih.

S pozivom slovenski mladini naj ohrani svojo vero in zvestobo katoliški Cerkev ter s čestitkami nad lepo slovensko mladinsko prireditvijo, je škof dr. Gregorij Rožman zaključil svoje očetovske besede slovenskim dekletom in fantom in slovenski mladini sploh.

Prezvišeni je nato ostal med Slovenci na Pristavi še nad dve uri. K mizi so ga prihajali pozdravljati stari znanci. Pri vseh se je zanimal za razmere, v katerih živijo in delo, ki ga opravljajo. Dalj časa se je zadržal tudi med slovenskimi otroki ter jih je blagoslavljal.

Ko je v večernih urah prevzvišeni zapuščal pristavo, so ga znova zbrani rojaki navdušeno pozdravljali, sami so pa še ostali dalje na Pristavi ter z znanici in prijatelji prebili še nekaj prijetnih in veselih ur.

Papež je nadalje izrazil svojo zaskrbljenost spričo krivic, „napravljenih našemu ljubemu madžarskemu ljudstvu, krivemu edino tega, da je zahtevalo spoštovanje osnovnih pravic slehernega človeka. Ali more torej svet pozabiti te svoje brate in jih prepustiti usodi ponižujočega suženjstva? Nemogoče je, da bi se človeška vest sprostila moralne obveznosti, uporabiti vsa dovoljena sredstva, da si spet pridobe svoje dostojanstvo in svobodo.“

NOUVEL HORIZON

glasilo mladinske krščanske demokratske zveze Srednje Evrope prinaša v 13. številki članek Borisa Grčarja o knjigi „Komunizem in krščanstvo“ (Martin D'Arcy), sestavek Marjana Strune o Francoskih katoličanih in problemu gospodarske ekspanzije, v katerem obravnava probleme, nakazane na letošnjem Socialnem tednu v Marsellu, in komentar M. Bojiča h knjigi Socialistična Jugoslavija (C. Bobrowski). — Urednik glasila je Nace Čretnik, naroča se ga pa na naslovu: UCDEC, 6 Rue du Pont-de-Lodi, Paris 6, France.

rijska vojska spustila v zrak meterske cevi, ki vodijo od sirijskih vrelcev proti Sredozemskemu morju.

Iskra vojne vihrje tli dalje

Začasno zatišje, ki trenutno vlada na Srednjem vzhodu, se more vsak trenutek spremeniti znova v grmenje topov in treskanje bomb, če pride do napada združenih arabskih držav na Izrael, ki ga vneto vzpodbuja Moskva. Tudi grožnje iz Kremlja, da bo poslal sovjetske „prostovoljce“ v Egipt, če Anglija in Francija takoj ne odideta iz Egipta, morejo spremeniti to področje znova v bojno pozorišče, čigar razširitev v svetovni spopad bi bilo samo vprašanje časa. Nasser je že formalno zaprosil ZSSR in Kitajsko, naj pošljeta „prostovoljce“ v Egipt.

Tri ameriške izjave

Stališče, ki ga namerava zavzeti Eisenhowerjeva vlada od sedanjega položaja v sovjetskih satelitih in na Srednjem vzhodu, je jasno razvidno iz izjav treh najvidnejših ameriških vodilnih osebnosti: Eisenhowerja, admiral Radforda in generala Gruentherja.

Eisenhower je objavil, da bo USA stopila v kakršno koli akcijo, ki bi jo priporočila Glavna skupščina ZN, če se bodo v Egiptu pojavili sovjetski in kitajski komunistični „prostovoljci“.

Šef ameriškega vrhovnega štaba admiral Radford je poudaril, da bodo razmere v sovjetskih satelitih prisilile kremejske oblastnike izvesti udare izven ZSSR, da bi tako zakrili nezadovoljstvo in uporniški duh, ki se širi okoli sovjetskih meja. Taki sovjetski izpadi navzven pa bodo seveda porušili že itak umetno vzdrževan mir na svetu.

Poveljnik NATO, general Gruenther pa je opozoril ZSSR, da bo sleherni njen napad na Zahod izzval takojšen ameriški protitudar, ki bo popolnoma uničil Sovjetsko zvezo.

Naročajte in širite Svobodno Slovenijo

ARGENTINA

Predsednik general Aramburu je bil prejšnjo soboto na obisku v mestu Tres Arroyos v prov. Bs. Aires. Ljudstvo ga je navdušeno sprejelo. V govoru se je bavil z aktualnimi domačimi problemi v zvezi s sednjim svetovnim položajem. V uvodu svojih izvajanj je naglašal potrebo po ohranitvi tradicije tako v zasebnem, kakor v javnem življenju. Dejal je, da vlade in države v trenutku, ko se odredijo tradicijam svoje dežele in naroda, prelomijo zgodovinsko kontinuiteto in se izpostavljajo velikim nevarnostim. Zatem je pa govoril o agitaciji po raznih gremijih ter naglašal, da so neumorno na delu učenci tujih ideologij, ki bi radi pogreznili v morje krvi vsa svobodoljubna prizadevanja junaškega naroda. V vse delovne panoge se vtihotaplja, delajo tam razdor in skušajo povzročiti zmedo. Navaja, da so ti apostoli suženjstva v zadnjem času podvojili svoje delo. Vsem tem predsednik general Aramburu sporoča dobesedno: „Če se bodo njihovi nagibi usmerjali proti suženjstvu, jih bomo morali povabiti, da odidejo v druge države, kajti ta dežela je dežela svobode.“ Delovnemu ljudstvu in narodu sploh polaga na srce, naj ne naseda propagandi teh elementov in naj mirno nadaljuje s svojim delom. Vse Argentine v zvezi z levičarsko propagando opozarja, naj malo pomislijo na nesrečo, ki so jo prav ti elementi povzročili drugim državam. Svoj odločen govor je zaključil s pozivom: „V vsakem sruču mora živeti majhna Madžarska.“

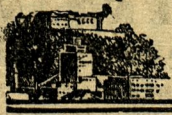
Argentinsko zunanje ministrstvo je objavilo navodila, ki jih je sporočilo svojemu zastopniku pri Organizaciji Združenih Narodov v zvezi z barbarškim napadom sovjetske vojske na madžarsko ljudstvo. Argentinska vlada naroča svojemu stalnemu delegatu pri OZN, da mora v celoti podpreti vse predloge, ki so jih posamezne države stavile v tej mednarodni ustanovi za vzpostavitev svobode na Madžarskem. Se pravi: sovjetska vojska mora nemudoma zapustiti madžarsko ozemlje, v tej deželi naj se izvedejo popolnoma svobodne volitve, da si bo narod sam izbral obliko vladavine, tajnik OZN naj se poda osebno na Madžarsko in preišče tamošnji položaj. Ker sovjetska vlada tega doslej ni izvršila, ampak je s svojim oboroženim nastopom proti madžarskemu ljudstvu še povečala gorje, ki ga je nad tem narodom povzročil komunizem, je s tem Sovjetska vlada prekršila določila ustanovne listine OZN. Zato argentinska vlada naroča svojemu delegatu, naj zahteva takojšnje sankcije vseh svobodnih držav proti Sovjetski zvezi. V slučaju, da bi se sovjetska vlada obotavljala izvesti gornje zahteve OZN, naj argentinski delegat stavi predlog, naj vse svobodne države prekinajo diplomatske stike s Sovjetsko zvezo.

Na nacionalni konvenciji argentinske radikalne stranke v Tucumanu je bil izvoljen za predsedniškega kandidata za prihodnje volitve dr. Arturo Frontizi, predsednik te politične skupine, za podpredsedniškega kandidata pa dr. Alejandro Gómez.

Notranje ministrstvo je v zadnjih dneh izdalo dva ukrepa proti argentinski komunistični stranki. Spričo ogroženja ljudstva proti komunistom zaradi sovjetskega barbarstva na Madžarskem, je notranje ministrstvo, da bi preprečilo izgrede v javnosti, komunistični stranki do nadaljnjega prepovedalo vse sestanke in shode. Drug ukrep je pa izdalo potem, ko so oblasti ugotovile, da so komunisti podvojili svoje razdiralno delo v raznih gremijih in povsod hujskajo na stavke ter vse svoje delo sploh usmerjajo samo v to, da bi vladi osvobodilne revolucije povzročali težave in delali ovire. Spričo te ugotovitve je vlada izdala ukrep, s katerim je odvzela pravno osebnost komunistični stranki. Posledica tega ukrepa bo med drugim ta, da komunistična stranka ne bo mogla iti na nobene volitve s svojo listo. Istočasno z objavo tega dekreta so policijske oblasti izvedle vrsto preiskav v komunističnih lokalih. Povsod so zaplenili mnogo obremenilnega gradiva.

V Nacionalnem posvetovalnem odboru nadaljujejo razpravo o osnutku novega volilnega zakona. Večina članov tega odbora se izjavlja za proporcionalni volilni sistem.

Državna hipotekarna banka je v zadnjih desetih mesecih podelila privatnikom posojil v višini 4.028.7 milijonov pesov za zidanje stanovanjskih hiš.

Novice iz Slovenije

Na Akademiji znanosti v Ljubljani je bila nedavno promovirana novih doktorjev znanosti. Doktorji znanosti so postali ing. Janez Dekleva iz tehniške znanosti, prof. Marijan Dorer, ing. Rajko Kavčič, ing. Jelena Komar, Bogomir Koželj, ing. Boris Lavrenčič, ing. Gorazd Mohorčič, Riko Repič in ing. Štefan Skledar iz kemijskih znanosti ter prof. Niko Kuret iz folklorne znanosti. Promotor Josip Vidmar je v govoru poudarjal poseben pomen tega slavnostnega akta: to je bila namreč zadnja podelitev doktorskih naslovov, ki jo je izvršila Slovenska akademija znanosti in umetnosti, kajti po novem zakonu bo to čast podeljevala zopet univerza, tako, kot je bilo to poprej.

Od 6. do 14. oktobra je bil doma eden muzejev. V Sloveniji je trenutno o-

PRIZNANJE MADŽARSKIM BORCEM

Ves svet je poln občudovanja za junaške borce v Budimpešti. Številni časopisi, organizacije, znane osebnosti govorijo in pišejo o silni borbi madžarskega naroda za svobodo.

Tudi slovenski izseljenci so izrazili svoje simpatije in občudovanje junaškim madžarskim borcem. Člani Narodnega odbora za Slovenijo, ki bivajo v Argentini, so poslali predsedniku madžarskega Narodnega odbora v Buenos Airesu, daljše pismo, v katerem izražajo občudovanje nad junaštvom madžarskih revolucionarjev. V pismu izražajo nadalje upanje, da te velike žrtve ne bodo zaman; vzbudila se je svetovna javnost in svetovna vest, prišlo je spoznanje, da je komunizem največje zlo sedanje dobe. Slovenski narod okuša to zlo na lastni koži, zato tem bolj razume madžarski narod, ki je v podobnem položaju. Dogodki na Madžarskem so napovedovalci nove dobe v Evropi in v svetu.

Poleg Narodnega odbora je izreklo priznanje madžarskim borcem tudi Poverjenišvo Slovenske ljudske stranke, ki je na predlog g. Miloša Stareta sprejelo v ta namen resolucijo na svojem zadnjem sestanku v Ciudadeli, dne 4. novembra t. l. Na velikem zborovanju protikomunističnih emigrantskih društev v Buenos Airesu so bili Slovenci prav tako zastopani. Ob tej priložnosti je govoril g. Rudolf Žitnik, član N. O.

Pismo z izrazi solidarnosti članov Narodnega odbora za Slovenijo, živčih v Buenos Airesu predsedniku Madžarskega narodnega odbora in enake resolucije Poverjenišva SLS v Argentini, so omenjali tudi buenosaireski listi. Tako La Prensa, La Nación, El Mundo, El Pueblo, Clarín in La Razón.

koli 40 raznih muzejev. V tednu muzejev je bila vrsta prireditev, predavanj in izletov. Tako je bila v ljubljanski Narodni galeriji razstava Rembrandtovih faksimilov, v Moderni galeriji retrospektivna razstava slikarskih del Franceta Kralja, Osredni Narodni muzej v

Slovenci v Argentini

BUENOS AIRES

Zaradi stavke grafičnega delavstva za to ševilko ni bilo mogoče postaviti vsega gradiva. Prišlo bo na vrsto prihodnjic. Tako tudi poročilo o uprizoritvi Bekeffijeve veseligrade „Neopravičena ura“, ki jo je postavil na oder dne 3. in 4. nov. Ciudadelski oder.

Občni zbor „Gallusa“ je bil v društveni sobi v Ramos Mejia v petek, dne 9. novembra 1956. Po poročilih o društvenem delovanju v pretekli poslovni dobi ter razrešnici dosedanjemu odboru, so bili izvoljeni v novi odbor naslednji člani: za predsednika g. Lovre Jan, kot odborniki pa: gđc. Katica Kovačeva, Lenča Zupan in Vida Bedenčičeva ter gg. Silvo Lipušček, Jože Malovrh, Lovro Tomažević in Joža Vombergar. V nadzorni odbor gg. Nande Češarek in Joža Markež. Za predsednika razsodišča je bil izvoljen g. Nace Brandsteter.

OSEBNE

Družinska sreča. V družini g. Gabriela Čamernika in njegove žene ge. Pepce, roj. Kokalj v Castelarju se je rodila hčerka. Srečni družini naše čestitke.

SLOVENSKI TISK V ARGENTINI

Duhovno življenje. November 1956. Vsebina: Poslednja stopinja (dr. Branko Rozman); Iz psihologije milosti (Izbranih spisov) dr. A. Ušeničnika; Pa-peški molitveni namen za leto 1956

Ljubljani je preuredil arheološko zbirko, Etnografski muzej priredil razstavo zbirke iz Amerike, Azije in Afrike. V dvorani narodnih nos je bila razstavljena tudi zbirka vezenin. Slovenski šolski muzej je pripravil razstavo učbenikov za gimnazije in realke. Razne razstave so priredili tudi pokrajinski muzeji. Tako je med drugim Mestni muzej v Ptujju odprl novo etnografsko zbirko na gradu, organiziral pa tudi strokovni ogled svoje zbirke starih glasbil.

(Prof. Al. Geržinič); Cristianos de izquierda y derecha; (José Juck); Sveti Jozafat Kunčević (Anton Merkun); Poj-te Gospodu vse dežele (Priredil Gregor Mali); Zdravnik svetuje: Pred poroko (dr. S. P.); Edinorejeni Sin božji (Stanko Koščak); Dve obletnici; Usodne posledice beneškega plebiscita (M. Marolt); Na Svete Višarje (Stana P.); Iz sveta; Usodna preobleka (E. William, ilustriral Hotimir Gorazd); Moj Bog (Dragotin Kette); Med nami; Kako so vzgajali stari in še kaj (fzt); Iz doma-čih tal; Hodil po zemlji sem čilski (Jože Jurak); Tri minute dobre volje in otroška priloga: Božje stezice.

Družabna pravda. Štev. 98. Vsebina: Za velike iddale; Stanovska ureditev družbe po nauku okrožnice Quadragesimo anno (Rudolf Čuješ); Portugalski korporativizem (Mihael Brumec); Cerkev uči; Vzemi in beri; Iz domovine; Po svetu. Štev. 99 pa ima tole vsebino: Slovenska izjava; Krščansko pojmovanje dela (P. Lucio de Veiga Coutinho); Razvrednotenje denarja (Horvat Lojze); Spoštovanje dela (Maks Jan); Socialni čut, Cerkev uči; Iz domovine; Vzemi in beri; Po svetu.

Svobodna beseda. Leto III, šte. 6, nov. 1956. Vsebina: Poznanj, Varšava, Budimpešta (T. P.); 29. oktober (NO za Slovenijo); Proslava slov. narodnega praznika v Argentini; Govor R. Žitnika, člana NO za Slovenijo, na žalnem opra-

vilu za Dražo Mihajlovičem; Slov. proslava Draže Mihajloviča; Draža Mihajlovič — minister vojske v gorah (E. J. P.); Razgovor o federaciji: Kje naj bo sedež ustavnega sodišča v Jugoslaviji (C. J.); Riccioneški sporazum; Wyszynski — Mindszenty — Stepinac; Dr. Milko Brezigar — 70-letnik; Kriza v komunističnih vrstah.

SAN MARTIN

V nedeljo 21. oktobra 1956 je umrl v polikliniki v San Martinu biv. domobranec Anton Baltič, doma s Krke na Dolenskem. Bolehal je celo leto za pljučnim rakom, ki mu je končno tudi podlegel. V domovini zapušča ženo in otroka.

Rajni Tone Baltič je bil rojen 31. jan. 1909 v Krki na Dol. Po prihodu v Argentino je delal v tovarni. Med delavci je bil zelo priljubljen.

Pogreb je bil v torek 23. oktobra t. l. dopoldne na pokopališču v San Martinu. Pogrebne obrede je izvršil g. duh. svetnik Karel Škulj, ki se je od rajnega Toneta Baltiča tudi poslovil v ginljivem govoru. Na njegovo krsto v grobu je spustil tudi nekaj slovenske zemlje. Tovarna, v kateri je rajni delal, je na njegovo krsto položila lep venec. Prav tako tudi delavski sindikat. Slovenci, tovariši rajnega Bučarja pri delu, so takoj po pogrebu naročili svojem umrlemu prijatelju lep kamenit spomenik z grobnim okvirom. N. p. v. m.

IZ TEDNA V TEDEN

Eisenhower je ponovno zmagal na splošnih ameriških volitvah, ki so bile 6. novembra. Zanj je glasovalo okoli 35 milijonov volilcev, za demokratskega kandidata Stevensona pa 26 milijonov. Leta 1952 je bilo razmerje 34 milijonov za Ike-a in 27 milijonov za Stevensona. Demokrati pa imajo večino v obeh zbornicah kongresa. — Bivši guverner New Yorka Thomas E. Dewey bo verjetno postal novi ameriški zunanji minister namesto Dullesa, ki se je moral pod-

Vsak teden ena

DVE LET IN POL...

Dve let in pol sva se midva ljubila, kakor da bi v zakonu že bila, al' božja roka naju je ločila, Bog ve, al' se kdaj še vidiva.

Oj le nkrat še v svojem bi trpljenju jaz rada vidla svojga ljubega, za njega dala rada bi življenje, pretila zanjga svojo srčno kri.

Oj senčica, v kater' sva se hladila, k' so nama pele drobne ptičice, sva gledala, k' so hribci zeleneli, sva slišala pastirce vriskati.

Oj zdaj, oj zdaj pa nikdar več ne bova, ker svojga ljubga vidla več ne bom, zategadelj nazadnje mu privoščim, naj okol' njega rožice cveto.

večri operaciji zaradi nevarnosti raka na črevesju.

Zaradi dogodkov v Srednji Evropi in na Srednjem vzhodu je ameriška vlada objavila pripravno stanje v svoji mornarici in letalstvu na Atlantiku in Pacifiku.

V ponedeljek, 12. t. j. m., se je sestala na redno jesensko zasedanje Glavna skupščina ZN. Na programu ima 73 problemov, ki jih mora rešiti. Najvažnejši so: Madžarska, Srednji vzhod, Ciper, članstvo vzhodne Kitajske v ZN in vpis treh novih članic v ZN: Maroka, Sudana in Tunisa. Trenutno je včlanjenih v ZN 76 narodov.

ZSSR izvaja velike premike svojih vojaških oddelkov v satelitih. Preko Poljske je v vzhodno Nemčijo poslala več pehotnih in oklopnih divizij, pojačala svojo okupacijsko vojsko na Poljskem, Češkem, Romuniji in Bolgariji. Na Madžarskem je trenutno 13 sovjetskih divizij. Tito je poslal na madžarsko mejo močne vojaške oddelke. Velike vojaške edinice je ZSSR osredotočila tudi na svojih južnih mejah proti Turčiji in Srednjem vzhodu. Zahodni vojaški strokovnjaki so mnenja, da so ti premiki sovjetskih čet normalnega značaja, medtem ko drugi trdijo, da se ZSSR pripravlja na pohod proti svobodnemu svetu. Dejstvo je, da so vrnili v ZSSR vse vojaške oddelke, ki so se že več let mudili v Srednji Evropi in jih zamenjali z mladimi močmi, ki še niso okužene od zahodne civilizacije.

Proslava komunistične oktobrske revolucije je letos bila slavnostna samo v Moskvi na Majskem trgu, toda tudi s to razliko, da se je ni udeležilo sovjetsko letalstvo. Na vojaški paradi je govoril maršal Žukov. Proslave, ki so jih priredila sovjetska veleposlanstva po zahodnih prestolnicah pa so doživele neuspeh, ker se zahodni politični predstavniki skoro nikjer niso odzvali sovjetskim vabilom.

BLAGOSLOV KAPELE IN NOVIH PROSTOROV V "SLOVENSKI HIŠI"

V ULICI RAMON FALCON 4158, BUENOS AIRES

Obrede blagoslovitve bo opravil prevzvišeni škof ljubljanski

DR. GREGORIJ ROŽMAN

DOPOLDNE:

Ob 9 sprejem škofa dr. Gregorija Rožmana Blagoslov kapele in novih prostorov, škofova maša in pridiga. Med mašo darovanje za kapelo. Po sv. maši slovenski tabor z govori in petjem. Nato vpis vseh slovenskih organizacij v Argentini v spominsko knjigo. Za vsako organizacijo je rezervirana ena stran.

Opoldanski odmor, med katerim bodo na razpolago tople in mrzle jedi ter pijača.

POPOLDNE:

Ob 15 govori škof dr. Gregorij Rožman Slovence v Argentini.

Nato pozdravi organizacij, ki bodo to želele.

Žrebanje loterije v korist „Slovenske hiše“ z dragocenimi dobitki.

Sledi družabni del ob zvokih vesele glasbe.

FRANC WERFEL — Prevedel: KAREL MAUSER

(13)

PESEM O BERNARDKI

S. Fischer Verlag, Frankfurt am Main

„Hu, mene kar stresa,“ reče Aneta Courrèges. „Mogoče da Gospa ni niti od zlega niti od dobrega, temveč navadna resnična Gospa.“

„Oh, to tudi res je,“ potrdi Bernardka strastno.

„No, to je celo zborovanje,“ zadoni glas učiteljice, ki je neopazno vstopila. „In vse prisluškuje modrosti visokoučne Bernardke...“

Nedelja. Preprosti glasovi zvonov mallega mesta so že razglasili povzdigovanje prek streh in grčev. Slovensna maša gre h koncu. Bernardka in Marija sta s celim razredom pri božji službi. Nadzoruje jih sestra Vauzobus. François Soubirous ima do srede službo v Cazenavinih hlevih. Jean Marija in Justin sta sprosila čestni dopust, Luiza Soubirous sama sedi v Cachotu. Tokrat enkrat prisiljeno: to se pravi, zaposlena je s pletenjem nogavice. Bila je pri maši ob sedmih, ker nima rada slovesne maše, ker pri njej so ljudje, ki so „boljše situirani“, boljše opravljene in bolj spočiti.

Nima kaj obleči in zavoljo tega pripada nižjemu razredu. Spada torej v cerkveni somrak, v katerem kaplani Pomian, Pènes ali Sempet opravijo tiho mašo. Za Luizo Soubirous je to odpoved, zakaj slovesna maša ni samo božja služba, temveč dragocena predstava, ki si jo po tedenskih težavah v malem mestu prav zaželiš. Ogreje se človek ob buča-

nju orgel, ki so za dušo kakor valujoča toplota. Ljudje se vidijo, se pozdravljajo, in si kimajo. In župnik Peyramale je mogočen duhovnik. Ko po evangelski besedi prične govoriti svojim vernikom gre njegov krasni ostri glas marsikomu do srca. Tej slovesni maši se odreče Soubirousova v glavnem zato, ker noče v cerkvi srečati svojih dveh premožnejših sestra. Bernarda Casterot, vdova Tarbes, družinsko prerocišče, in Lucija, srčno staro dekle, imata namreč obe dosti obleči. Luiza je preponosna, da bi se pokazala ob srečnejših sestrah kot črna ovca, kot ena Casterotovih, ki živi zelo težko življenje. Do Bernarda, svoje starejše sestre, goji veliko spoštovanje, toda obenem tudi neko razdraženo nejevoljo.

Toda danes, v tem blagoslovljenem dopoldnevu, se čuti v svoji osamljenosti zelo zadovoljno. Ne nagajata ji sinova, ne jezita je hčerki, ne skrbi je mož, ker tokrat ne sedi niti pri Babou ne v drugi gostilni, temveč izvršuje pošteno službo „poštnega uradnika“, kakor sam sebe imenuje. Cazenava mu je dal deset frankov na račun. Najbolj priganjajoči dolgovi so poravnani. Po dolgih tednih stisk je v hiši končno spet enkrad meso. Že diši „pot au feu“ z zelenjavo in čebulico.

Tudi duša Soubirousove živi od včeraj v očitnem miru, kar je v spovednici vprašala za svet očeta Sempeta. Odkri-

to rečeno, po pravici se je vznemirila zavoljo Bernardke in tiste gospe. Kaj naj bi mislila o takih stvarih? Oče Sempet, premišljen mož, ki Bernardke nič ne pozna, se dobrodušno nasmehne in reče: „Draga hčerka, to so otročarije, za katere naj se odrasli človek sploh ne meni.“ S tem je zadeva za Soubirousovo rešena. Zato pa se nič kako ustraši, ko se dobre pol ure po tem premišljevanju pokažeta hčerki v sredi čele gručo sošolk, ki prosijo dovoljenja, da bi smela Bernardka z drugimi vred iti gledat čudovito lepo Gospo v Massabielle.

„Ali ste znorele“, zavpije mama v živi jezici. „Bernardka ostane lepo doma...“

„Toda draga mama“, se pokloni Jeanne Abadie kot poseebljena modrost, „me se hočemo le prepričati, kaj je prav za prav s to Gospo...“

Pri teh besedah je Soubirousovi prav nekaj pametnega padlo v glavo. Po duhovnikov besedah je cela stvar samo otročarija, s katero se odraslemu človeku ni vredno ukvarjati. V votlini ta smrka bo mladež ne bo prav nič videla in se bo iz Bernardke pošteno norčevala. To bo sram in ozdravljena bo. Toda mati noče svoje prepovedi takoj preklicati, temveč se da še nekaj časa prositi. Nato jim ukaže, po preizkušeni vzgojni metodi, naj se obrnejo na očeta.

„Če nimate delati na nedeljo boljnih neumnosti, potlej greste zavoljo mene lahko v Massabielle. To se reče, če oče dovoli. Njega naj Bernardka vpraša. Jaz sem samo mati. Od očeta je vse odvisno...“

Vsa družba se zadrvi proti pošti, da ne bi zamudila kaj časa. Marsikaj spre-

hajajoči se nedeljski par začudeno strmi nad gručo deklic, ki je videti zelo srečne. Na velikem poštenem dvorišču stoji nekaj mož okrog kljuseta, ki žalostno poveša glavo. Ti možje so: Cazenave, kakor vedno v jahalnih škornjih, Doutreloux, ki je napredoval od konjskega hlapca do kočijaža in končno Soubirous, ki je konja pripeljal na uzdi. Kovač — padar je obtipaval konjski hrbet in ugotovil, da je žival stiščal komat. Ravno je hotel iz usnjene torbice vzeti posodico z mazilom, ko so pridle deklice na dvorišče. S Soubirousovima dvema jih je bilo devet. Abadie je sporočila v lepem govoru splošno željo, pri čemur so Cazenave, Doutreloux in kovač po pravici postali pozorni. Soubirous bi ji najraje zamislil usta. Teško, jezno nezadovoljstvo mu je rinilo v srce. Pred Cazenavo in drugimi možmi se je čutil zavoljo Bernardkine Gospe zelo ponižanega. Službo ima in dober zaslužek in je spet po dolgi brezposelnosti prišel na prvi klin meščanske lestvice. Zdaj pa ti pride tvoj otrok in z neumnimi, dvoumnimi traparijami uniči ravnokar dobljen ugled, ki ga je imel spet kot meščan med meščani. Ne, da bi se ozrl po drugih dekletih, zarenčji z zgrbljenim čelom nad hčerko: „Kaj iščete todle? Obe domov! Nič več nočem slišati o stvari!“

„Toda, mon vieux,“ se zasmije Cazenave. „Zakaj bi tem ljubkim stvarcem pokvaril nedeljsko razvedrilo? Kaj je pač? Otroci so otroci. Naj iščejo svojo gospo, kjer pač hočejo...“

Jeanne in njene spremljevalke v zboru ponove prošnjo. Samo Bernardka molči.

„Kaj je imela tvoja gospa v rokah?“

vpraša Cazenave. „Rožni venec, kaj?“

„Da, gospod, rožni venec. Zelo dolg je bil, z velikimi belimi biseri...“

„No vidiš, Soubirous,“ se veseli poštar. „Če ima gospa rožni venec pri sebi kakor vse druge lurske gospe, potlej lahko pustiš svojo hčerko k njej...“

Priporočilo svojega gospodarja se je moral vdati. Nič ni pomagalo.

„Toda v pol ure morate biti nazaj,“ ukaže oče.

„To je povsem nemogoče, gospod Soubirou,“ pojasni Abadie. „Daleč je...“

Popolnoma premagan in zavrnjen zagodnja:

„S kosilom ne bomo čakali...“

Dekleta poskočijo in zlete kakor prepelice v polju. Kovač namaže ranjeno mesto na konjskem hrbtu s črnim mazilom. Nekaj minut za tem pelje Soubirous bolnega konja nazaj v hlev. Ko tu je natresel nove slame, je na svoje veliko začudenje moral priznati, da ima solzne oči. Sam ne ve, ali zavoljo tega, ker je bil kot oče poražen, ali zavoljo bližajočega se nesreče, ki jo je čutil v prsih.

Na Point Vieuxu je prišlo do ostrega spora med deklicami. Jeanne Abadie je hotela, da gredo po krajši poti preko otoka Chalet in potlej čez brv pri Nicolausu na drugo stran Savy potoka.

„Dva dni je kar naprej snežilo in deževalo“, meni Bernardka. „Zatvornice so gotovo odprte in brv pod vodo. Moramo preko griča...“

„Aha,“ se zaničljivo namrdne Abadie, „jajce hoče biti spet modrejše od kokaši... Mislim, da se name lahko zanesesh.“

GALLUS V CORDOBI

Koncert

Pred nastopom Gallusa je z gledališkega odra spregovoril č. g. dr. Jože Šuštar S. J., ki je v kratkih besedah predstavil Gallus občinstvu, omenil neprijetno potovanje iz Buenos Airesa in se zahvalil v imenu organizacije, ki je koncert omogočila, pevcem za njihovo požrtvovalnost in pripravljenost nuditi kritični cordobski glasbeni publiki nov umetniški užitek.

Koncert je bil razdeljen v tri dele: šest mednarodnih klasičnih pesmi, sedem modernih in šest folklornih slovenskih pesmi. Publika je po vsaki pesmi nagradila pevce z burnim ploskanjem in po vsakem delu izsilila večkratno dviganje zavese v iskrenem priznanju za dovršeno podajanje programa. Med izvajanjem drugega dela programa je cordobsko dekle prineslo na oder velik šopek rdečih vrtnic in nageljnov, okrašen s trikotno zastavico z napisom: "Cordoba heroica" in datumom 15.9.1955, v spomin na junško vstajo tega staroslavnege mesta proti tiraniji. Na zastavici je vtisnjena risba, katera predstavlja svobodnega argentinskega vojaka, ki podaja desnico v globoko brezno pahnjene Svobodi in jo dviga kvišku. Zastavica sedaj krasi Gallusovo pevsko sobo v Ramos Mejia.

Na zahtevo navdušene publike, ki ni hotela pustiti zbora z odra, je Gallus zapel še donečo "V gorenjsko oziram se skalnato stran" in s tem zaključil izredno uspeh koncert, tako dobro izvajal, da je bil resnično vreden navdušenja cordobske glasbene publike, za katero so povedali, da je že mnogo nastopajočih umetnikov izživljala ali pa enostavno izpraznila dvorano, če je ugotovila, da je bila propaganda o umetniškem doživljanju samo slepilo za čim večjo prodajo vstopnic.

Prvi je po končanem koncertu prihitel na oder za zaveso dirigent zbora gledališča Rivera Indarte g. Ferreyra in čestital zboru. Izjavil je, da že dolgo ni slišal tako odlično podanega "piano" in se sploh pohvalno izrazil o podajanju programa. Najbolje je presodil visoko umestniško vrednost zbora v izvajanju mednarodno znanih pesmi, kakor F. Schubertove "Ave Maria", J. S. Bachove "Mir nach, spricht Kristus", M.A. Ingenierijeve "Tenebrae factae sunt" itd. Lipuščekovo selo "Ave Maria" ob mrmrajoči spremljavi zbora je bil vsega priznanja vreden.

Od slovenskih modernih so publiko najbolj vrgale E. Adamičeva "Uspavanka", M. Tomčeva "Vlahi" in Z. Prelovčeva "Pomlad", medtem ko so zbor najburneje nagradili s ploskanjem, ko je odpel slovenske folklorne U. Vrabčev "Barčica", D. M. Šijančev venček "Odmev s koroških planin" in A. Schwabovo "Kukavica". Mnogi navdušeni Cordobčani so prišli tudi za oder in pobirali od pevcev njihove podpise za spomin.

Iz gledališča so se pevke in pevci vrnili k svojim gostiteljem na izdatno večerjo in prijeten počitek, ki jim je po tako napornem potovanju dobro del.

Nedeljska maša in ogled Cordobe

V nedeljo dopoldne je Gallus pel slovenske cerkvene pesmi pri deveti maši v jezuitski cerkvi. Na skupnem zaj-

trku po maši v jezuitskem samostanu je v imenu cordobskih slovenskih novonaseljencev pozdravil pevce g. Jazbec Poudaril je, da je Gallusov nastop v Cordobi ponovno utrdil sloves novih Slovencev v Cordobi in v vsej republiki. Slovenska pesem je najlepše in najpripravnejše sredstvo za seznanjanje tujega sveta s slovenskim narodom in njegovim značajem. Obenem je ta pesem, doneča iz grl Slovencev, ki so prisiljeni zapustiti svojo domovino, učinkovito propagandno sredstvo za doseg znanja tujega sveta za velike in težke probleme majhnega zasuženega slo-Buenos Aires šele v ponedeljek zjutraj. Dobra misel je bila, da si je zbor ta vevskega naroda doma.

Zaradi deževja je odpadel izlet v Villa Carlos Paz, kjer so jezuiti nameravali pripraviti Gallusu ob tamkajšnjem lepem velikem jezeru sredi gora okusen "asado" in so pevci večinoma ostali vso nedeljo doma. Posamezne skupine so si na hitro ogledale predvsem trg San Martina, kjer so se odigrale najhujše borbe med svobodnjaki in tiranijo v lanski revoluciji, poškodovano policijsko poslopje, zraven stoječo starodavno stolos ogledal še druge zanimivosti Cordobico itd.

Popravljeni avtobus Ministrstva je prišel v Cordobo v nedeljo zvečer

V ponedeljek zjutraj ob pol šestih pa je avtobus popeljal pevce skozi Villa Marijo, Rosario in Pergamino v lepem sončnem dnevu v Buenos Aires.

LANUS

Slovenski lazaristi v Lanusu

Zadeva z duhovno oskrbo Slovenske vasi je stopila v nov položaj. Slovenski lazaristi so že vse uredili s svojim predstojništvom tako, da bo s škofijskim dovoljenjem ustanovljena samostojna vikarija Slovenska vas. Z odhodom č. g. J. Malenška prevzamejo gg. lazaristi poleg Slovenske vasi tudi naloge pri župniji sv. Jožefa v nadomestilo gospoda, ki se je poslovil.

V nedeljo popoldne dne 4. t. m. nam je naša šolska mladina pripravila v dvorani prvo večjo otroško prireditev. Program, ki je trajal dve uri, je bil zelo pester ter je obsegal petje, deklamacije in igranje. Glavna točka pa je bil nastop mladinskega pevskega zbora in igra Janko in Metka. Vso težo za uspešno izvršitev programa je nosila gđ. Zdenka Virantova, ki je dolge tedne z veliko potrpežljivostjo učila otroke za to prireditev. Njena zasluga je, da mladinski pevski zbor tako lepo prepeva pri slovenski maši in na naših prireditvah, tako da zbujajo splošno občudovanje pri starih kakor tudi pri domačinih. Oder je v zadnjih tednih naredil g. Slavko Reven, ki je z dobrim okusom za to priložnost pripravil tudi scenerijo. Izkupiček te prireditve so otroci namenili za nadaljnjo izpopolnitev dvorane.

† Andrej Gombec. Dne 16. oktobra je umrl Andrej Gombec v starosti 46 let. Rojen je bil v Prekmurju. Na Avellandedi je pričel pred dvajsetimi leti s trgovinico, katero je pozneje prenesel v Villa Industriales, kjer je Slovenska Krajina osredotočila svoje domoljubno delo. Tamkaj si je ustvaril prijeten dom. Toda zdravje je začelo pešati. Že pred leti je bil operiran na želodcu. Ozdravil ga niso. Podlegel je težki bolezni.

V poslednje slovo se je zbralo Prekmurje, kajti rajni je bil vsem priljubljen. Zapušča tudi številne sorodnike.

Za njim žalujejo vdova Cilka, hčerka Kristina, sin Alfred ter brat Štefan in sestri Ana, por. Šeruga, ter Marija, por. Jošar.

Rajni je bil zaveden narodni delavec v Slovenski Krajini. Kot veren katoličan se je tudi skrbno pripravil na smrt in bil deležen poslednjih tolažil sv. vere. Poslednje zakramente mu je podelil č. g. župnik Janez Hladnik, ki je opravil tudi pogrebne molitve.

"EUROPAK"

CANGALLO 439, oficina 119, I nadstropje

T. E. 30 - 5224

Buenos Aires

pošilja v domovino iz svojega skladišča v Trstu vsakovrstne pakete z živili, šivalne stroje, dvokolesa, radijske aparate, škropilnice za vinograd in podobno.

Pošiljamo pakete, ki so po najnovejših predpisih oproščeni carine. Pošiljamo tudi vse vrste zdravil z letalsko pošto in pakete iz Argentine z živili in blagom, ki jih stranke same prinesejo. Paketi prispejo iz Trsta v roke prejemnika v okoli 25 dneh in so v celoti zavarovani. Uradne ure od 9.30 do 19. ob sobotah od 9. do 12.30. Naročila in denarna nakazila pošiljate na:

EUROPAK - CANGALLO 439, of. 119, 1-er. piso - Buenos Aires

SLOVENC I P O S V E T U

KANADA

Društvo N.I.J. je na oktobrskem sestanku razglabljal o vprašanih neprestane povezave z domom in domovino, o ohranitvi ter obogatitvi slovenstva med rojaki ter ohranitve slovenske krvi v narodnostno enotnih zakonih in o gojitvi čiste slovenske govornice. Vsa ta vprašanja je odbor Društva N.I.J. zbral iz tozadevnih razprav pok. prelata dr. Odarja in prof. dr. Ign. Lenčka.

Baragov Misijonski krožek v Torontu, ki ga vodi g. Otmar Mauser, je priredil uspešno prireditev, katere čisti dobiček je bil namenjen za slovenske misijonarje. Na sporedu je bil tudi bogat srečolov. Čisti dobiček prireditve je znašal 463 dolarjev.

V slovenski župniji v Torontu in drugod po slov. naselbinah je kronist zapisal naslednje dogodke med slov. rojaki: Krščeni so bili: Marijan Albert Kirn, sinček Milana in Mire, roj. Krže; Aleksandra Marjeta Petkovšek, hčerka Jožefa in Franciške, roj. Arhar; Silvija - Josipina Korimšek, hčerka Janeza in Jožice, roj. Kolar; Franc-Ludovik, sin Valentina in Marije, roj. Zdešar; Ana Marija Lapanja, hčerka Srečka in Pierne, roj. Salvato; Andreja - Angela Kralj, hčerka Miroslava in Angele, roj. Senič; Susana-Helena Bubnič, hčerka, Jožefa in Ethel Izabele, roj. Kalvin; Roža-Marija Betty Cerar, hčerka Božidarja in Štefanije, roj. Pa z nar. — Poročili so se: Marijan Valantič iz Grgarja na Primorskem in Vera Skubal iz Zlina na Češkem, Janez Kastelic iz št. Vida pri stični in Ingrid Erna Maria Spehr iz Hamburga v Nemčiji; Karel Kromar iz Dolenje vasi in Terezija Petek iz Sodražice; Franc Arhar iz Horjula in Cveta Kajfež iz Banja Loke pri Kočevju.

V bogoslovju sv. Avguština v Torontu študirata tudi dva Slovenci. V drugem letniku bogoslovja je Franc Skumave, v prvi letnik se je pa po končanih treh letih filozofije letos vpisal Rudolf Cukjati. Z novim šolskim letom je postal profesor na tem bogoslovju tudi Slovenec Rev. Alojzij Ambrožič. Zasedel je profesorsko stolico za sveto pismo. Rev. Alojzij Ambrožič je imel lani novo mašo v torontski slovenski cerkvi Ma-

Glavno tajništvo Mednarodnega odbora biv. deportirancev v Auschwitzu je sporočilo, da je po dolgi pogajanji doseglo pri nemški industrijski družbi I. G. Farben, ki je med vojno izkoriščala milijone političnih deportirancev v Auschwitzu, da je redkim preostalem in družinam premišljenih odobrila podporo v znesku 30 milijonov mark.

Imenovani odbor je poveril to zadevo svojemu zaupniku odvetniku Henryju Ormonu, Schillerstrasse 15, Frankfurt am Main, Zahodna Nemčija. Vsi tisti, ki so bili deportirani v taborišču Auschwitz, Bunamonowitz, Heydebreck in Furstengrube, ali ki so v teh taboriščih izgubili svoje drage, se lahko obrnejo na omenjenega nemškega odvetnika s prošnjo za podporo. Če bo njihovi prošnji ugodeno, bodo odvetniku plačali določeno odškodnino, v nasprotnem slučaju pa odvetnik ne bo od njih zahteval nobene povračila stroškov.

Opozorjamo, da gornje izplačilo nima nobene zveze z odškodnino, o kateri smo poročali v prejšnji številki Svobodne Slovenije.

PORAVNAJTE NAROČNINO

če za posojeni denar

NISTE DOBILI izplačanih visokih obresti in vloge v dogovorjenem roku

NISTE DOBILI vrnjene, potem teh prihrankov prav gotovo

NISTE NALOŽILI pri podjetju

DAYDAM S.R.L.

calle 25 de Mayo 533

T. E. 33-7712
Buenos Aires

rije Pomagaj.

Družina Alojzija in Ane Cetinski doma iz Fare pri Kočevju, se je po prihodu v Kanado podala v kraj Arcola v daljnem Saskatchewanu, kjer so v glavnem naseljeni sami Francozi in Nemci. V kanadski "Božji besedi" beremo, da menda zlepa ni kak Slovenec v Kanadi tako osamljen kakor je ta družina.

Do najbližje cerkve ima 11 milj, od ostalih dvuh cerkva je pa oddaljena 17 odnosno 20 milj.

Maipn 735/L
T. E. 31-5142
OTON FRESL, Buenos Aires
Glavni zastopnik
centke in informacije
rate in šivalne stroje. Zadrževajte
Prav tako pošilja kolesa, radio-apar-
carine prispeje od 5 do 100 kg brez plačila
v težini od 5 do 100 kg brez plačila
" C I T S " iz Trsta
Dartini paketi

OBVESTILA

Schumannov kot XV. kulturni večer SKA se vrši v nedeljo, 18. t. m., ob šestih popoldne v Bullrichevi dvorani, Sarandi 41, prestolnica. Sodelujejo Ruda Jurčec, Alojzij Šonc, Anica Kralj, Alojzij Geržinič, Elida Canepa-Borštnik, Božo Fink in Vinko Klemenčič.

Sestanek dijaškega odseka SDO bo v soboto, 17. novembra ob pol petih popoldne v zavodu Ana Janer na J. B. Alberdi 2555 (dve kvadri od Plaza Flores). Vse dijakinje prisrčno vabi odbor.

Vsakoletni izlet SDO in SFZ bo v nedeljo, 18. novembra v Parque Perreyra. Ob 7.30 se bomo zbrali pred cerkvi na Plaza Flores, nato pa bomo imeli v novem kamerinu bazilike sv. Jožefa skupno sv. mašo s slovenskim petjem. Hrano prinesite s seboj. Vsi oskreno vabljeni SDO in SFZ.

Instituto de Idiomas

Kratki tečaj angleškega, španskega, slovenskega, nemškega, francoskega, italijanskega in latinskega jezika.

MARCOS SASTRE 4313
Capital

ESLOVENIA LIBRE

Redacción y Administración:

Ramón Falcón 4158, Buenos Aires - Argentina

CORREO ARGENTINO Central B	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 527777

HIŠNO POMOČNICO

za pol dne, enkrat ali dvakrat na teden, iščem Trelles 1367, Capital.

HIŠNO POMOČNICO

iščem za 4 krat na teden od 8 do 12. H. Yrigoyen 434, 6 piso, Dto. 14

PLETILCI (KE)

dobe delo na dom. Javijo naj se na naslov: Z. MALVIĆ Emilio Mitre 789-99 Esq. Brasil Villa Sarmiento

Dr. LOJZE BERCE

kirurg in zdravnik Instituta za prebavne organe in jetra, ordinira vsak torek in četrtek od pol šestih do osmih in ob sobotah od treh do šestih popoldne v kliniki Once.

RIVADAVIA 3434, CAPITAL

Roengen in laboratorij
Telefon ordinacije 62 - 5004JAVNI NOTAR
Francisco Raul CasanteEscribano Público
Uruguay 387
T. E. 40 - 1605 Buenos Aires

Peter Rant

CONTADOR PUBLICO NACIONAL
TRADUCTOR PUBLICO
GRANADEROS 61
T. E. 66-0818

Convocatoria

La Comisión directiva de la SOCIEDAD ESLOVENA en Buenos Aires, Ramón L. Falcón 4158, se complace en invitar a sus socios a la

DECIMA ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA

a realizarse el día 2 de diciembre de 1956 a las 9.30 horas en el salón de la Casa Eslovena, Ramón L. Falcón 4158, Capital Federal, para tratar la siguiente

orden del día

1. Verificación y legalización del acta de la novena asamblea general
2. Informes de los miembros de la comisión directiva.
3. Discusión acerca de los informes de los miembros de la comisión directiva.
4. Memoria de la comisión de control.
5. Elección: de la nueva comisión directiva, de la comisión de control, del presidente de los árbitros.
6. Mociones.
7. Varios.

PRIJATELJI, BRATJE, BORCI!

Dne 18. novembra 1956 bo v salezijanskem zavodu Don Bosco, Ramos Mejia

Tabor slovenskih protikomunističnih borcev

Začetek ob desetih popoldne; najprej sv. maša, nato pa volitve prvega delovnega odbora.

Možje, fantje, iskreno vabljeni! Ohranimo časten in svetel spomin na naše pomorjene brate in v nas samih ohranimo ideale:

ZA BOGA IN DOMOVINO!

ZAHVALA

Gospodarski odbor SDO in SFZ se iskreno zahvaljuje vsem, ki so pripomogli k tako lepemu uspehu letošnje mladinske prireditve. Naša prva zahvala naj gre prevzvišenemu g. škofu ljubljanskemu dr. Gregoriju Rožmanu, ki je prišel med nas ter nas s svojo očetovsko besedo osrečil. Prisrčna zahvala tudi našim dekletom in fantom, ki so prireditvi posvetili svoj čas in svoje mlade moči. In končno, hvala vam vsem, ki ste s svojo veselo navzočnostjo moralno in gmotno podprli naše prizadevanje.

Gospodarski odbor SDO in SFZ